

DE VOLKSSTEM

ORGAAN VOOR HET WELZIJN VAN ALLEN

STEMT VOOR DE SOCIALISTEN ONDER NUMMER 3

DE VOLKSSTEM

Zondag aanstaande zal zij uitspraak doen, de stem des volks.

Zondag aanstaande zullen duizenden kiezers voor de eerste maal optreden tot het benoemen hunner stedelijke bestuurders.

Zondag zullen duizenden gebruik maken van een recht, hen door den ijver en de propaganda der socialistischen geschonken.

Wat zullen die nieuwe kiezers doen?

Zullen zij stemmen voor diemannen die tot op het laatste oogenblik de kiesuitbreiding hebben tegengehouden, namelijk de liberalen?

Zullen zij kiezen voor hen die, het recht van stemmen aan de werklieden niet meer kunnende onthouden, een nieuw stelsel hebben verzonnen om de armen weer voor eeuwig onder de slavernij te houden.

Zullen zij stemmen voor demannen die den rijken vier stemmen en den armen ééne stem gaven.

Of zullen zij hun gezond verstand raadplegende, begrijpen dat diegenen die sinds jaren voor hunne rechten stredden, en hen het stemrecht veroverden, ook in de toekomst hunne beste verdedigers zullen zijn.

En de oude kiezers?

Zullen zij niet beseffen dat 't noodig is dat er nieuw bloed in 't vermolmd bestuur van ons oud stadhuis wordt ingespoten?

Heeft de intrede der socialistischen in de wetgevende Kamer geen genoeg gedaan aan allen.

Hebben hunne geestdriftige redevoeringen, hunne gegronde klachten tegen onrecht en wanbestuur, geene hoop en bezieling geschonken aan allen die rechtvaardigheid willen?

En wie zal beweren dat er op het stadhuis geen even grooten kuisch moet gebeuren als in de vroegere Kamers!

Welnu de stem des volks, moet hierover beslissen.

Zij zal zondag uitspraak doen in het voordeel van allen.

En wanneer de werkelijke Volkslijst, onder n. 3, zegeviert — dan zal dit een grooten stap zijn op den weg naar het welzijn van allen

Bilan der domperswerkzaamheden in de Kamer gedurende 1894-95

Dinsdag 27 november dienden de socialistischen een wetsvoorstel in tot volledige kwijtschelding van alle politieke misdrijven, bij middel van woord of pen en betoogingen begaan voor het verkrijgen van het algemeen stemrecht.

Dat werd door de dompers verworpen, ofschoon het ook voor hun recht was dat de socialistischen gestreden hadden.

Evenzoo verwierpen zij de kosteloze verkrijging van het serum, dat de arme kinderen moest genezen van de verschrikkelijke kroepziekte.

Een miljoen door Anseele gevraagd ter ondersteuning van de overstromenden werd weeral met de hulp der dompers afgestemd.

In de zitting van 30 november stelden de socialistischen voor het gebruik van ontplofbare stoffen in de mijnen te verbieden, als zijnde oorzaak van de meeste mijnrampen.

Als naar gewoonte, afgestemd met behulp der dompers.

Integendeel stemden zij 200,000 fr. per jaar voor den schatrijken graaf van Vlaanderen.

Den 11 december vroegen de socialistischen vermeerdering voor de kleine bedienden aan de rekenkamer gehecht. Verworpen met behulp der dompers.

Den 14 derzelfde maand dienden de socialistischen een wetsvoorstel in op de koopverniegende gebreken, in zake van huisdieren. De dompers hielpen dit voorstel begraven.

De socialistischen vroegen om de belastingen op de rijken te leggen, door het invoeren der inkomsten-belasting, daarvan wilden derijke menschen die in de Kamer zitten niet weten, en hunne knechten, de dompers, evenmin.

Daarna dienden de socialistischen nog verscheidene andere goede wetsontwerpen in, als onder andere:

1. Afschaffing van zegelrecht en alle onkosten op erfenissen beneden de 5,000 fr.
2. Het verleenen van eene schadeloosstelling aan de slachtoffers van rechterlijke dwalingen.
3. Den toestand regeland der ambtenaren en bedienden des rijks, met het oog op hunne burgerlijke vrijheid.

Met de hulp der dompers werden al die goede voorstellen naar de scheurmand verwezen.

Den 9 januari vroeg gezet Bertrand om den verkoop van socialistische, evenals van andere bladen in de statien toe te laten.

De dompers dierven niet tegenstemmen, maar liepen weg vóór de stemming.

Eene menigte andere wetsvoorstellen werden door de socialistischen ingediend, zooals dat op de jacht, om de boeren te beschermen tegen de verwoestingen die het wild onder hunne vruchten aanricht.

Over het werktoezicht in de mijnen, over de inrichting van de beroepsvertegenwoordiging bij den landbouw, enz. De katholieke meerderheid geholpen door hunne knechten wisten dit alles van de baan te schuiven.

Hunne grootste schanddaad pleegden zij met het opmaken der schandelijke gemeentekieswet, die aan de rijken vier stemmen schonk.

De dompers hadden maanden lang op voorhand propagande gemaakt om het zelfde kiesstelsel te verkrijgen voor de gemeenten als voor de Kamer, en toen hun eigen voorstel in stemming kwam, stemden zij er zelf tegen, terwijl zij de wet, — de schandelijke wet, — zooals die was voorgesteld door het ministerie, met hunne stemming bekrachtigden, na er eerst tegen gereedvaard te hebben.

En toen hen die laffe, verraderlijke streek door hunne eigene partijgenooten, als eene misdaad — die het eigenlijk was, — verweten werd, brachten zij den noot gekenden, ellendigen uitvlucht ten berde: « Het bleef toch hetzelfde, zonder ons ware de wet toch gestemd geworden, daar de meerderheid van het gouvernement dan nog groot genoeg was. »

Zoo zou een medeplichtige in eene moord ook kunnen zeggen: « Mijnheer, had ik niet meegeholpen, de anderen hadden hem toch doodgeslagen. »

Een schoone uitvlucht, voorwaar.

In de stemming over de uithongeraarswet speelde de troep dompers eene comédie. Zij stemden met genoeg voor het gouvernement eene meerderheid te verzekeren, eenige stemmen voor en anderen onthielden zich, juist genoeg om het ministerie niet in gevaar te brengen.

Zij lieten toe dat onze miljoenen aan den Congo verkocht werden, die wij nochtans zoo goed hadden kunnen gebruiken om de ellende in België te lenigen.

Een hunner laatste eerloosheden was het stemmen der onderwijswet, die het onderwijs in handen stelt der geestelijkheid, men weet waarom, het volk, het werkende volk, moet gekneeld worden tot gewillige werktuigen van het kapitalisme, en daar de pastoors sinds lang

daarin meester zijn gepasseerd, worden zij den baas gemaakt in de scholen.

Aan al die misdaden hebben de dompers zich medeplichtig gemaakt.

Welke werkmans zou aan die bende zijne stem durven schenken?

Het ware eene lafheid, een verraad!

Weg dus met die verraders en volksbedriegers, en zondag op de roode en witte kiesbrieven geteekend onder nummer 3, voor de socialistischen.

STEMMEN VOOR DE PAPEN

is stemmen voor de knechten van 't ministerie dat:

47 miljoen aftroggelden aan 't land voor den Congo;

Vleesch, brood, boter, margarine en suikerij belaste;

De armen 1 en de rijken 4 stemmen gaf;

Door de schoolwet den godsdiensthaat, den twist tusschen de menschen stookte;

't Werkersbloed deed vloeien in 't Walenland, in Roux, in Boom, in Antwerpen en elders;

Pourbaix' betaalde om revolutie te stoken en te kunnen moorden nadien.

Weg met die geestverstopers, 'tithongeraars, politieke knoeiers en moordenaars.

En flink gestemd als één man onder n. 3.

Ernstige werkerskandidaten

Hoe betrouwbaar de kandidaten-werklieden zijn, die de rijke menschen van de Concorde en Cercle Catholique zoo goed waren op hunne lijst te nemen, om toch den schijn te hebben volksgezind te zijn, blijkt uit het volgende:

Zooals men weet hadden de heeren van La Flandre Libérale-Vaderland, zeker om te bewijzen dat het hen ernst was met hunne volksliefde, geweigerd het loontarief door hunne letterzetters en drukkers geëischt, te betalen en dezen waren diensvolgens verplicht het werk te staken.

Welnu, onder die werkstakers bevond zich de werkerskandidaat Adolf Buysse, en zoo ziet men op eene en dezelfde lijst den werkstaker en den patroon (M. Lippens) prijken.

Langs den anderen kant ziet men den letterzetter Vandermotte, bestuurder van den Gentischen Boekdrukkersbond en leader (l) der werkstaking voor het tarief, broederlijk de hand reiken aan den heer Siffer, juist die drukkersbaas die zich met M. Hoste (een liberaal) het hardnekkigst tegen het minimum-loontarief verzet en onderkruipers aanvaardt om aldus de leden der vereniging, waarvan zijn bondgenoot bestuurder is, voor goed broodeloos te kunnen stellen.

Is het wel noodig al het belachelijke en onzinnige daarvan te bespreken, en welke werkmans zal zoo dom zijn vrouwen te stellen in mannen die, na duidelijk den onwil en schraapzucht der patroons te hebben kunnen vaststellen, zich nog leenen tot verdeling der arbeidersklasse om zoo de overmacht der rijkards te bestendigen!

Weg met de verraders die de werkersklas willen verkoopen!

Niet PANACHEEREN

Dat wil zeggen niet stemmen op één of eenige namen van de socialistische, en dan nog op één of eenige namen van de liberale of katholieke lijst.

Waarom? Omdat men in deze stemming in de eerste plaats niet voor personen, maar wel voor partijen moet stemmen.

Alleen de briefjes waar BOVEN of NEVENS de namen van één enkele lijst gestemd is, tellen mede in het kiescijfer.

Dat alleen zijn partijstemmingen en de anderen zijn als dusdanig nietig.

Onthoudt dit goed!

Het eenig middel omgeen NIETIGE briefjes te maken is dus enkel onder nummer 3 te stemmen. Het wit puntje zwart maken met het potlood, in het vierkantje onder nummer 3.

In het misverstand

Lezers, kent ge het « misverstand » het vermaarde uithangbord waarop twee brouwersgasten staan afgebeeld die eene ton dragen met den rug naar elkander gekeerd? Natuurlijk kunnen zij geen stap vooruit, en de last blijft op hen drukken.

Zoo ook doen onze vrije (?) burgers. Sedert 65 jaren worden de kleine burgers als speelbal gebruikt door liberaal en katholiek.

Onder het beheer van beiden is het dat de kleine burgerij is achteruit gegaan, zooals zij zelf beweert.

En wat doen zij nu? Aan de rijke menschen vragen om elk een paar der hunnen de libero-kerkale comédie te laten meespelen!

Begrijpen de sullen dan niet dat dit op hetzelfde neerkomt en dat hunnen liberaal en katholiek elk langs een verschillenden kant zullen trekken?

Verstaan ze dan niet dat ze voor de zooveelste maal op sleptouw genomen worden door de behendige politiekers?

O, gij snullen, als ge op die manier moet gered worden, zijt ge niet ver meer van den dieperik.

Uit het program der antieken

Openbaar onderwijs. — Ernstige naleving der schoolwet onder opzicht van godsdienst en zedelijkheid.

Men weet wat dit in hunne oogen beteekend. De nieuwe schoolwet is de verstomping van het opkomend geslacht. Hoe dommer de menschen zijn, hoe gemakkelijker men er mede doet wat men wil, daarom is de wet zoo gemaakt, dat voortaan de pastoor de baas is in de school.

Hunne zedelee is die der broekens, het is uit die leer dat de vuile zwijnen hunne walgelijke praktijken halen.

De ouders hebben er genoeg van.

Zij willen dat hunne kinderen verlichte en verstandige mannen en vrouwen worden.

Daarom roepen zij uit al hunne kracht: Weg met de geestverdoovers, weg met de kinderbedrivers!

Openbare liefdadigheid. — « Betere behandeling van de armen en zieken in de hospitalen. »

Dat willen wij ook en daarom hebben wij ons altijd verzet tegen het geweld dat de nonnekens de menschen aandoen, die niet wilden biechten.

Maar dat hebben de antieken altijd geloofchend of goedgekeurd.

Verbetering op dat gebied is van hen niet te verwachten, gezien zijn den hondenhoek op het kerkhof willen herstellen.

Wie de godsdiensttwisten in onze stad weer wil zien opruijen, stemme voor de dompers.

Kiesberichten

De personen die met twee stemmen op de kiezerslijsten staan, en een kiesbrief ontvangen hebben waarop maar ééne vermeld staat, kunnen daarvoor naar het stadhuis gaan reclameeren, waar men hen een anderen ter hand stelt.

Wie daarvoor over dag geen tijd heeft, kome des avonds naar Vooruit, waar men zich met het overmaken der reclamen belast, en voor andere kiesbrieven zorgt.

Van verschillende kanten is men ons zijne verwondering komen uitdrukken dat personen die nog geen 30 jaar tellen, een kiesbrief hebben ontvangen. Dat zijn bekwaamheidskiezers.

Men dient namelijk te weten dat de personen die bekwaamheidskiezer waren voor de vroegere gemeentekiezingen, kiezer blijven.

In het kiesbureau ontvangt men op vertoon van zijnen kiesbrief, twee stembulletijns, een witte en een rooskleurige, als men ééne stem heeft, en twee witten, en twee rooskleurigen als men twee stemmen heeft, en zoo voorts.

Voor iedere stem twee kiesbrieven. Omdat er twee soorten raadsleden te kiezen zijn, namelijk voor 4 en voor 8 jaar.

De eene helft, deze voor 8 jaar, staat op de rooskleurige, de andere helft, deze voor 4 jaar, staat op de witte.

Men make dus op de rooskleurige, en op de witte het puntje zwart in het vierkant onder nummer 3.

Niet vergeten op alle beide brieven te teekenen.

De leden die zich willen gelasten aan andere personen te leeren kiezen, kunnen kiesbulletijns, van de zelfde kleur en formaat als die welke men in het kiesbureau zal krijgen, bekomen in Vooruit.

Hoe men eene lieflijke stemming uitbrengt
Met boven de socialistische-radicalen lijst te stemmen en bovendien te stemmen boven of nevens een of verscheidene namen van eene andere lijst, hetzij socialistische, liberale of katholieke.

Hoe men eene ondoelreffende stemming uitbrengt

Met nevens al de namen of eenige namen der socialistische lijst te stemmen, en bovendien nevens een of verscheidene namen eener andere lijst.

Hoe men eene trouwelooze stemming uitbrengt

Met nevens de namen der socialistische lijst te stemmen, ten einde de radicalen of socialisten, welke samen geheel onze lijst uitmaken uit te sluiten.

Hoe men goed stemt

Met alleen boven de radicaal socialistische lijst te stemmen. Dat is: onder nummer 3.

Niet vergeten dus, onder n. 3, op de rooskleurige en witte kiesbrieven, die men in het kiesbureau, ontvangt.

Werkmans-kandidaten

Een der jongste mode-artikelen in de politieke bourgeoiswereld is wel de werkmans-kandidaat. In alle burgersbladen, 't zij van liberale of katholieke richting, hoort men thans de noodzakelijkheid verkondigen dat er ook werklieden op de kandidatenlijsten dier partijen staan, en werkelijk wij zien ze er ook op prijken.

Vroeger, toen het stemrecht nog een uitsluitelijk voorrecht was der bezittende klassen, was er geen spraak van vertegenwoordiging van den arbeid. Moest men bijv. tien jaren geleden bij de liberale of de katholieke partij gekomen zijn om hun de noodzakelijkheid aan te wijzen dat zij ook werklieden op hunne kandidatenlijsten namen, zij zouden u zeker voor gek hebben aanzien. Dit zou in hunne oogen zoo bespottelijk zijn geweest als had men hun komen vragen om ook een paard of een hond op hunne lijst te laten prijken om de belangen van het dierenrijk te behartigen.

Dit feit alleen toont klaar en duidelijk genoeg aan dat al die werkmansliefde, waarop beide burgerspartijen thans bogen, eenvoudige huichelarij is. Nu veinzen zij het recht der arbeiders gedeeltelijk te erkennen, omdat deze, dank aan de onvermoedbare propaganda der socialistischen, althans een deel hunner burgerrechten hebben veroverd. Nu kan, zonder eenige hulp van werklieden, geene enkele burgerspartij nog den zoge behalen. Zij moeten dus wel in werkmansliefde doen en eenige hunner geliefkoosde zetels aan « arbeiders » overlaten.

Dat zij tot aanvulling dezer plaatsen de gewilligste marionetten uitzoeken of de sluwste verraders hunner klasse, spreekt van zelfs.

Zulke « werkmans »-afgevaardigden, die met de bezittende reactionaire partijen eene lijst uitmaken, zullen natuurlijk nooit de voorrechten der kapitalisten aanraken. Zij vormen slechts een aanhangsel der oude klikken die sinds zoo vele jaren de arbeiders als slaven en stiefkinderen beschouwen.

De arbeider was voor tien, twintig en meer jaren, als het stemrecht nog niet was uitgebreid, toch wel zoo veel waard als nu, en toch even eerbiedwaardig; waarom namen liberalen of katholieken toen geene werklieden op hunne kandidatenlijsten voor om 't even welke verkiezing?

Eenvoudig omdat zij in den grond de arbeiders niet als menschen van gelijke waarde als hen zelve aanzien. 't Is met den grootsten tegenzin dat de heerschende klasse eenig recht aan de werklieden heeft verleend, wetende dat zij voortaan rekening van de lage klasse zou moeten houden en dezes belangen niet meer volkomen zou kunnen verwaarlozen.

Maar spoedig bedachten de oude kapitalisten een list: Zij besloten zelf in werkmansliefde te doen.

Zij redeneerden: Als de werklieden zich als klasse vereenigen en gezamenlijk voor hunne belangen optreden, zijn wij verloren. Laat ons het oude beginsel van « verdeel en heerscht » toepassen. Wij zullen wel een paar gewillige schakels vinden, verzet op een handdruk van een rijke mijnheer, die gereed zullen zijn hunne klasse te verraden om met ons gemeenzaak te maken.

Als wij op onze kandidatenlijsten eenige van die verwaande gekken nemen, dan zullen er ook wel eenige sukkelaars zijn, die dat als eene rechtstreekse vertegenwoordiging der arbeidende klasse zullen aanschouwen, en zoo zullen wij — liberalen of katholieken — nog wel eenige werkmansstemmen kunnen vangen. Dan zijn wij gered — en wij zijn weer den baas als vroeger. Nu en dan laten wij onze marionetten eens spreken, maar als het op stemmen aankomt, dan zullen wij wel zorgen dat zij het niet te bont maken.

Dat is wel de troef die de neerschende klasse

meent te hebben gevonden, om de macht der arbeiders te kunnen breken, want de kwestie is niet dat er werklieden in de wetgevende of besturende lichamen zetelen — maar wel welke programma's er in die raden zullen worden besproken en uitgevoerd.

De « werkmans-kandidaten » der katholieke en liberale partijen hebben zich immers verbonden de programma's hunner wederzijdsche meesters te verdedigen.

Wat hebben de arbeiders er dus aan dat er een paar hun gelijken nevens de groote heeren plaats nemen?

De verbetering van het lot der werklieden hangt niet af van personen, maar hoofdzakelijk van hervormingen van stoffelijken aard — en die kunnen slechts verwezenlijkt worden door de toepassing van het socialistisch programma.

De eigenlijke werkmans-kandidaten staan dus alleen op de radicaal-socialistische lijst, die gezamenlijk optreden met bovenvermeld doel.

Willen de arbeiders dus hunne belangen wezenlijk behartigen — dan zullen zij als één man voor die lijst stemmen.

Zij zijn onmachtig

De twee volksverdrukkende partijen, katholieken en liberalen, overstromen wel is waar de huizen met gazetten, waarin zij elkander uitschelden voor al wat gemeen is, en waarin de gewone domme laster op de socialistischen scheuring en inslag is — maar iets weerleggen van ons programma, daaraan waagt zich niemand.

Noch katholiek, noch liberaal, noch vrije (?) burger, kunnen of durven een punt van onze voorgestelde verbeteringen aanraken.

De liberalen willen dus alleen het huidige wanbestuur behouden.

De katholieken zouden de onrechtvaardigheden natuurlijk nog verzwaren, om de kloosterscholen te ondersteunen.

In geen enkel hunner schimpbladen wordt een gebenedijd woord geschreven tegen de schandelijke gemeentekieswet, geen enkel woord van protest tegen de brutale onrechtvaardigheid dat een rijke nietsdoener 4 stemmen heeft tegen de armen man 1.

Niets van dat alles. Wat domme zeever, zie daar al wat zij kunnen vertellen.

Jongens, 't is tijd dat wij met dien ouden rommel opruimen. Als een man gestempeld onder nummer 3.

Klimmende armoede

Om een bewijs te geven hoe de armoede vermeerderd hebben wij maar te zien naar het getal huisgezinnen dat te Gent moet ondersteund worden door het weldadigheidsbureau.

Zoo vinden wij dat er in 1838 1503 familie-vaders waren die onderstand moesten ontvangen omdat zij te weinig loon verdienden, terwijl er 2063 waren door onbekwaamheid tot werken; in 1891 was het getal dat al werkende onderstand moest vragen, geklommen tot 1871 en de onbekwamen tot werken 2264; later stelden wij vast dat het getal personen die niet genoeg verdienden om al werkende te leven en onderstand ontving, was gestegen tot over de 1900 en de onbekwamen tot 2304.

Welnu is het niet verschrakkelijk dat het getal personen vermeerderd dat al werkende onderstand moet vragen, terwijl de algemeene rijkdom vergroot.

En hoevele zijn er niet die aanvragen doen om iets te krijgen en onverrichter zake mogen terugkeeren, terwijl er nog honderden zijn die in stilte lijden.

Zou dat eene bende lediggangers zijn, heeren burgeropstellers?

Voor 's Volksonderwijs

Als de katholieken verklaren dat zij voor 's volksontwikkeling zijn, liegen die mannen. Hoe dommer het werkvolk, hoe gemakkelijker dat zij zich laten leiden en daarom weinig onderwijzen.

Sedert dat zij aan de regeering zijn hebben zij de volgende scholen afgeschikt:

877 lagere scholen; 233 bewaarscholen, 1079 adultenscholen, 2184 officiële scholen, die gezamenlijk 44987 leerlingen telden.

Zij stelden 1047 onderwijzers op wachtgeld, 1500 werden op straat geworpen en 3316 hunne jaarwedde vermindert.

Bij deze nieuwe schoolwet hebben zij wat stroop willen strijken aan den mond der onderwijzers, om aan dezen al den smaad, al de lasteringen en de uithongering hunner medebroeders te doen vergeten.

't Is noodig op tijd de schandelijkheden van sommige partijen te herinneren.

Eene tegenstelling

Wij stellen vast dat de stadsingenieur opslag van loon heeft gekregen en zijn loon nu 9200 franks bedraagt.

Dat is voorwaar een schoon minimum van jaarwedde en voorzeker zal die heer in geen werkstaking moeten gaan, maar als hij de handdelwijze nagaat tegenover de kleine bedienden, valt er nu nog al wat op te zeggen.

De stadsbruggendraaiers die kregen geen loonsvermeerdering, maar verscheidene loonsvermindering. Men vindt dat die bedienden

te rijk betaald werden en binnen korten tijd Rothschilds zouden geworden zijn.

Een goed contrast.

WEG MET DE 4 STEMMEN

De grootste degenietierij die ooit op de wereld gebeurd is, is wel die van aan de rijken 4 stemmen te geven.

Het beduidt dat wij werklieden maar het vierde zooveel waard zijn als de rijken.

Is dat niet in ons gezicht spuwen?

En met die mannen gaan de dompers samen.

Weg dus met den geheelen boel!

BIJ DE KAARTLEGSTER

In drie bedrijven

(1° bedrijf)

Het is avond, in het midden der week van november.

Eenige domperskandidaten, geheel in hunne capuchons gedraaid, komen op het Meerhem.

Thibaut. — Ik heb altijd gehoord dat Nelleke toch de waarheid kan zeggen, ik ben benieuwd of zij dit met ons ook zal kunnen.

Ligy. — Ik ook, mijn herte klopt gelijk 'nen hamer, en ik ben zuiver benauwd om er binnen te gaan.

Huyshauwer. — Ge moet niet bevreesd zijn, ik ben er al zoo dikwijls geweest, en er is geen gevaar. Hare twee groote katten maken een beetje een aardig effect, maar ze doen toch geen kwaad.

Mijnheer Eugene. — Iedereen zegt het toch dat ze de waarheid kan zeggen.

Huyshauwer. — Daar kan ik het best over oordeelen: al wat ze mij voorzegd heeft is gebeurd! Het is van haar dat ik het eerst gehoord heb dat ik nog een groot man ging worden, en ge weet, zij heeft zich niet bedrogen.

Van der Motte. — Ik ben benieuwd wat er van mij zal worden.

Huyshauwer. — Dit zult ge haast gaan weten, ze zijn er bijna; het is het 27^e poortje.

Ligy. — Hoe is het, mogelijk, met zoo eene wetenschap in een poortje te moeten wonen!

Huyshauwer. — Dat komt omdat de menschen in den tegenwoordigen tijd te dom zijn om die voorkennis naar waarde te schatten.

(2^e bedrijf)

Nelleke zit aan hare tafel en de heeren rondom haar, op iederen hoek van de schouw zit eene groote zwarte kat.

Nelleke. — Gij komt bij mij, om van mij te weten wat voor iedereen verborgen is. Hebt ge voor elkander geen geheimen?

(De een bezieet den ander, doch eindelijk zegt Ligy: spreek maar op, wij hebben den moed alles te hooren.)

Nelleke. — Welnu, wie eerst?

Eylenbosch. — Begin maar met mij.

(Na goed de kaarten geschud te hebben, spreidt zij de eene nevens de andere uit.)

Nelleke. — Wel, mijnheer, ik durf het bijna niet zeggen, maar ge zijt uwe loopbaan geheel misloopen; ge had architect of tandentrekker moeten worden, want voor plans of tandentrekken zijt ge in de wieg gelegd.

Ge zijt begonnen als vijand van de kooperatie en thans zijt ge zelfgen kooperateur geworden. Ge kunt liegen zooals weinigen, doet ons heere ne vlassen baard aan, om te beter rijk en arm te kunnen bedriegen.

Eylenbosch. — Dat is niet waar.

Nelleke. — Ik ben het niet die het zeg, het zijn de kaarten die het uitwijzen. Wil ik ze eens op nieuw leggen, ge zult zien dat alles goed uitkomt.

Eylenbosch. — Ik heb genoeg van uwe leugens.

Thibaut. — Begin dan maar met mij.

Nelleke. — Ei! Mijnheer is advokaat. Hier zoo, die pijken heer dat zijt gij, herten- en koeken-boer, welke er achter komen, zijn de rooden, die ge door processen hebt willen den duivel aan doen om bij de rijke heeren en dames in de gunst te geraken. Hier liggen zij, klaveren heer, pijken en klaveren dame, en al die klaveren die er op volgen, zijn tranen welke ge niet hebt kunnen doen schreien, omdat ge geen processen hebt te voeren. De twee roode boeren houden den zot met u en...

Thibaut. — Het is al genoeg.

Nelleke. — Ik raad altijd mijne klanten aan alleen te komen, dan kunnen zij alles tot het einde toe aanhooren. Willen de andere heeren voortgaan?

Eylenbosch. — Zeker, ze moeten ook hun paart hebben.

M. Eugene. — Ik ben niet bang. (Stil tegen de anderen) Het is toch al niet waar.

Nelleke. — Ah zoo, mijnheer is politikus. Hij zit in de Kamer, waar hij tegen zijn eigen stem. Ei, ei! zij komen al verkeerd, hetgeen beduidt dat ge juist anders doet dan ge spreekt: in uwe gazet spreekt ge voor de werkmenschen en in de Kamer stemt ge er tegen. Is dat eene manier van doen? Ik zie hier nog dat gij een program opge-maakt hebt waarbij het aan de stadsbedienden verboden wordt zich met politiek te bemoeien, wat gij nochtans zelf zoo gaarn doet en waaraan gij uwe goede dagen te danken hebt.

Ah, hier komt het uit, gij vreest de concurrentie, hoe meer politikusken, hoe minder kans voor u. Ziet zij liggen hier: pijken en klaveren zot, ten onderste boven.

(M. Eugene zwijgt beschaamd.)

Nelleke. — Wie nu?

Huyshauwer. — Kom Nelleke, zegt aan mij

eens wat beters, zooals ge vroeger altijd gedaan hebt.

Nelleke (de kaarten leggend). — Gij hebt u overgroeid. Ge zijt te groot geworden en uwe beenen zijn te zwak om uw lichaam te dragen. Ge zult een ergen val doen, jongen. Er is u onlangs een groot malheur overkomen, ge hebt eene buis gekregen bij uwe eigene vrienden (?) en even als dezen zijt ge met eene apennatuur geboren die u en hen alles doet navolgen wat ze van de rooden zien. Als ge niet oppast gaat ge nog veel kleiner worden dan ge waarlijk zijt.

Huyshauwer. — Ge zijt verdoemd als het waar is!

Ligy. — Niet vloeken, daarmede trekken wij den toorn des heeren over ons. Laat ons nu maar weggaan. Het spijt mij dat we hier binnen gekomen zijn.

Nelleke. — Het spijt mij voor u, mijnheeren, maar de meesten uwer hebben eene groote buis te wachten.

(Plotseling beginnen de katten vervaarlijk te miauwen en de kandidaten loopen verschrikt de deur uit.)

(3^e bedrijf)

(Terug op straat.)

M. Eugene (kwaad tegen Huyshauwer). — Ge zult mij nog meê krijgen, zulde!

Huyshauwer. — Ik sta er verstomd van en ik ben geheel van mijn stuk.

Thibaut. — Hoe wist dat helseheer dat ik geen zaken heb?

Ligy. — Ik geloof dat ze met den duivel omgaat. Morgen spreek ik er over met mijnen biechtvader, die mannen weten daar toch meer van als wij.

M. Eugene. — Ja, en hoe weet zij wie ik was, en hoe ik gestemd heb?

Huyshauwer. — Heb ik het niet gezegd dat zij de waarheid kan zeggen?

Eylenbosch. — O, gij stommerik, neemt gij dat voor waarheid? Al wat ze tegen mij verteld heeft waren al leugens, geen woord was er waar van.

Thibaut, (ter zijde tegen Ligy). — Die zou het zonnelicht durven loochenen in den klaren dag.

Eylenbosch. — Weet ge wat ik denk?

Allen te gelijk. — Wat?

Eylenbosch. — Dat zij uitgekocht is door de rooden.

Huyshauwer. — Och kom, zij wisten immers niet dat wij daar zouden naartoe gegaan zijn.

Eylenbosch (nijdig). — Ten ware er een verrader onder ons ware die het is gaan overbrieven.

Huyshauwer. — Zegt gij dat op mij?

Eylenbosch. — Die niet vuil is moet zijnen neus niet vagen.

Huyshauwer. — Gij vergeet tegen wie gij spreekt, eerbiedigd den gekozen des volks!

(Eene steuveling is op het punt los te breken, als de nachtwaiker tusschen beide komt, en hen doet naar huis gaan.)

ZE HADDEN WEL GEWILD MAAR ZIJ KONDEN NIET

De doctrinaire papierkens maken nu aan de menschen wijs, dat de liberalen de eenigen zijn die geene samenwerkingen stichten.

Waar is de tijd dat de liberalen in hunne voordrachten, schriften en onderwijzen de werklieden voorpreken dat hunne redding in de samenwerking gelegen was? En om de daad bij het woord te voegen, en hunne lessen praktisch te onderwijzen op de Lieve te Gent, den aankoop van levensmiddelen oprichte?

Ongelukkig voor hen waren zij niet bekwaam te besturen, en zoo ging die maatschappij ten gronde.

Hoe lang is het geleden dat ze samenwerkende volkskeukens stichtten?

En nu willen ze roemen op hunne onbekwaamheid?

Hadden zij kunnen samenwerken, zij waren het gebleven, en zoo zij er kans aan zagen zouden ze terug beginnen.

Helaas, ze zoen wel willen, maar ze kunnen niet.

Weg met de geldverkwisters

Wat goede bestuurders de papen zijn, en hoe zuinig zij met de gelden weten om te springen blijkt uit de miljoenen die zij aan den Congo hebben geworpen. 47,000,000 hebben ze er voor gestemd, en nog is het niet uit.

Kunnen zij in de groote steden meester worden, dan zijn zij bekwaam ook daar de kassen te plunderen voor den Congo.

Weg dus met de geldverkwisters.

DAT IS TOUPET

De papen kennen geene schaamte.

Na al de misdaden door het papengouvernement bedreven, komen zij voor den dag als ware er niets gebeurd.

Onbeschaamd werpen zij zich op als de redders van burger en werkmans.

Ontelbaar zijn hunne beloften in zake van gemeenteaangelegenheden, precies als vroeger voor de Kamers.

Al wie weet hoe zij het land besturen, zal zich bejopen om hen niet meester te laten worden op de stadhuizen.

Weg

Dat moet de Geen enkele ken aan de de margarine, de om eenige rij ken.

Voor hen st ons kastijd.

Het ware iemand in sta

PI

Wat gaan In Roeland

Pierlata! De g kuleswerken o Moesten wij de vent trach

De mannen kandidaten o Poel hebben, werkersbevol groote huishu wonen.

Het werkv ningen en b blad. De werk dat is het wat len.

Wij knippe « De progr met de social de meetings i meetingen va

Zijn zij vies v 't Is daaron de nobiljons maar meetin luizenkelders betrappen.

KIE

Geheel zek van werklie blijven, op h de kiezer zelv

De familiel komen op he van verblijf den politieke kiezer zijne l

Men moet zenden, waa Staat de reis doen.

Dit geldt v 24 november

Hoe

De helft de zen voor 4 j ledere heb brief; de eer Elke kieze bureel twee reede.

Een kieze vier, van el De nieuwe twee gezind kiesbrieven

listen en libe gestemd wor

Men stemt niet nevens op elken k vierkantje.

Uitvissche de namen va len met de nietige stem

Men stemt sche lijst.

M. L

Verleden gentsche Li Verscheid

het woord e moeite niet daat 't Vade vermeld.

De eenige deeld, is die Hij is den liberalism n

Maar 't ge Frases, in Gansch zi

tegen het so dan eene werklieden

der bourgeo Dat de m

lisme te vel deren — er in zijne oc

wonder dat ping van he

Alid gedaan

Gij hebt u
den en uwe
m te dragen.
en. Er is u
nen, ge hebt
vrienden (?)
apennatuur
olgen wat ze
past gaat ge
arlijk zijt.
als het waar

trekken wij
Laat ons nu
hier binnen

mijnheeren,
de groote huis

vervaarlijk te
verschrikt de

uwer.) — Ge

nd van en ik

e wijf dat ik

duivel om-
met mijnen
ar toch meer

wie ik was,

ezegd dat zij

neemt gij dat
mij verteld
was er waar

Die zou het
den klaren

nk?

t is door de

sten immers
gaan zijn.

er een verran
an overbrie-

nij?

moet zijnen

egen wie gij
es volks!

os te breken,
komt, en hen

MAAR ZIJ

n nu aan de
eenigen zijn

n in hunne
vijs de werk-

eding in de
de daad bij

en praktisch
t, den aan-

et bekwaam
schappij ten

enwerkende

onbekwaam-

en, zij waren
n zagen zou-

r ze kunnen

visters

zijn, en hoe
te springen
den Congo

heester wor-
de kassen te

engouverne-
den dag als

p als de red-

in zake van
als vroeger

ren, zal zich
aten worden

Weg met de uithongeraars

Dat moet den kreet zijn die elkeen aanheft.
Geen enkele werkmans mag zijne stem schen-
ken aan de bende die het vleesch, de boter, de
margarine, de haver, enz. heeft doen opslaan
om eenige rijke nietsdoeners nog rijker te ma-
ken.
Voor hen stemmen ware de roede kussen die
ons kastijd.
Het ware de schelmerij goedkeuren. Is er
iemand in staat zulke lafheid te begaan?

PIERLALA

Wat gaan ze nog met de man doen?
In Roeland is M. Lippens nu veranderd in
Pierlala! De groote man somt nu al zijn (?) her-
kuleswerken op in rijm, op het air van Pierlala.
Moesten wij het doen, men zou zeggen dat we
de vent trachten bespottelijk te maken.

Bloemlezing

De mannen uit *Het Volk*, die ook werklieden
kandidaten op de lijst der miljoenairs van den
Poel hebben, spreken met veel eerbied over de
werkersbevolking die gedwongen is, door de
groote huishuur in poortjes en krotten te gaan
wonen.
Het werkvolk heeft beestjes in hunne wo-
ningen en buurten; zoo drukken zij in hun
blad. De werkvrouwen zijn allen vuile beesten,
dat is het wat die deftige mannen zeggen wil-
len.

Wij knippen uit *Het Volk*:
« De progressisten hebben wel een akkoord
met de socialistischen, zij durven zich wel wagen in
de meetings in Valentino, maar op de poortjes-
meetings van de rooden zijn zij niet te zien.
Zijn zij vies van de b.....s? »
't Is daarom werklieden, dat de dompers en
de nobiljons van de Poel vies zijn van u en zij
maar meetings geven in hunne krochten ofte
huizenkelders, daar kunnen zij geene beestjes
betrappen.

KIESBRIEVEN

Geheel zeker zal een groot getal kiesbrieven
van werklieden, welke in eene andere stad ver-
blijven, op het stadhuis blijven liggen, doordat
de kiezer zelve ze niet kan komen afhalen.
De familieleden kunnen deze kiesbrieven be-
komen op het stadhuis, bij middel eens bewijs
van verblijf van den kiezer, te gaan afhalen bij
den politiecommissaris van de wijk, waar de
kiezer zijne laatste woonst had.
Men moet dan den kiesbrief aan den kiezer
zenden, waarmede hij langs den belgischen
Staat de reis heen en weer kosteloos zal kunnen
doen.
Dit geldt voor de kiezing van 17 en ook van
24 november.

Hoe moet men kiezen?

De helft der gemeenteraadsleden wordt geko-
zen voor 4 jaren, de andere helft voor 8.
Iedere helft staat op een afzonderlijken kies-
brief; de een wit, de andere van rood papier.
Elke kiezer met ééne stem krijgt dus in het
bureau twee kiesbrieven, één witte en één
roode.
Een kiezer met twee stemmen krijgt er
vier, van elke kleur twee en zoo vervolgens.
De nieuwe wet neemt niet aan dat men voor
twee gezindheden kan stemmen, daarom zijn de
kiesbrieven waarop er terzelve tijd voor socia-
listen en liberalen, of socialisten en klerikalen
gestemd wordt, nietig.
Men stemt dus boven de socialistische lijst,
niet nevens een of andere namen, maar eenmaal
op elken kiesbrief, geheel van boven in het
vierkantje.
Uitvisschen, het is te zeggen, stemmen nevens
de namen van ééne lijst, en dan de rest aanvul-
len met de namen van eene andere lijst, is eene
nietige stemming uitbrengen.
Men stemme dus enkel boven de socialisti-
sche lijst.

M. Lippens, de Ophitser

Verleden zondag was het vergadering in de
genetische *Liberale Werkersverdediging*.
Verscheidene liberale kandidaten hebben daar
het woord gevoerd, maar 't schijnt dat het de
moeite niet waard is wat zij verteld hebben,
daar 't *Vaderland-Roeland* nauwelijks hun naam
vermeld.
De enige wiens redevoering wordt medege-
deeld, is die van Jupiter-Lippens.
Hij is den Goliath, die al de vijanden van het
liberalisme moet verpletteren!
Maar 't gelijkt wat.
Frases, frases, frases en anders niets.
Gansch zijne redevoering, althans het deel wat
tegen het socialisme is gericht, is niets anders
dan eene gemeene ophitsing tegen de vrije
werklieden en eene speculatie op het egoïsme
der bourgeoisie.
Dat de miljoenair Lippens tegen het socia-
lisme te velde trekt, zal wel niemand verwon-
deren — en dat de samenleving uitmuntend is
in zijne oogen, gelooven wij ten volle. Geen
wonder dat hij dus bang is voor de omverwer-
ping van het bestaande.

Welnu ja, het socialisme beoogt de omver-
werping van al het onrechtvaardige dat tegen-
woordig bestaat. Dat is de groote verdienste van
het socialisme. De dwang van het kapitalisme,
welke veel erger is dan de slavernij der grijsze
oudheid, is geen ingebeelde dwang, als die
waarvoor M. Lippens in zijne rede waarschuwt,
maar bestaat in hooge mate, en dien dwang te
vernietigen, kan alleen het socialisme.

Bespottelijk is het in den hoogsten graad wan-
neer men het liberalisme als de « hoogste voor-
stelling der vrijheid » hoort bewieroken en dat
juist in een oogenblik waarop te Gent de bloe-
digste smaad aan de vrijheid der werkers wordt
toegeworpen.

M. Lippens spreekt van vrijheid, terwijl een
liberale dwingeland, sinds twee maanden, de
schuld is dat 1200 naarstige werklieden van
hunne broodwinning zijn ontfrood, zonder dat
zij in iets schuld hebben!

De vrijheid om dood te hongeren als men
zich niet wil onderwerpen aan de zweep der
kapitalisten, ziedaar een genot dat werkelijk
door den socialistischen dwang moet worden
uitgeroeid!

Mijnheer Lippens sprak verder van de alge-
meene onteigening, van het recht van eigendom
en nog herhaalde malen van de lieve vrijheid, maar
waar hij niet van gewaagde is van het radica-
socialistisch gemeenteprogramma, het eeni-
ge wat hier te pas kwam dat wel degelijk uit-
voerbaar is, zelfs in deze verrotte maatschappij.
Als een geslepen advocaat, sprak hij aanhou-
dend nevens de kwestie, zijn eenig doel de
ophitsing der burgers zijnde. Maar iets weerleg-
gen van hetgeen wij voorstellen, daar waagde
zich de groote held niet aan.

« De liberalen willen de maatschappelijke onge-
lijkheden niet door dwangmiddelen, maar door de
vrijheid zelve uit den weg ruimen. »

Wat grove onzin! Of hebben de voorouders
van het liberalisme in 1789, om tot de vrijheid
te komen, misschien geen dwang gebruikt?
Als er zich op het stadhuis iemand niet voegt,
gebruikt M. Lippens dan misschien geen dwang?
Of zou hij de Engelbeenen en consorten maar
gerust hunnen weg laten gaan in naam der
liberale vrijheid?

Welnu wij, socialisten, beweren hoog en luid
dat wij de vrijheid van te leven op den arbeid van
anderen, als verderfelijke en misdadig aanzien en
dat deze door de macht en het recht van 't volk
moet verboden worden.

M. Lippens sprak ook van « sparen » en maakt
de arbeiders bang dat de socialisten om de meubel-
kenden der arme werklieden zullen komen...

Hoe armzalig!
Wie om de meubelkenden der armen komt dat
zijn de liberale en katholieke uitbuiters, die het
werkvolk zoo slecht betalen en aftroggelen dat
er vele zijn welke, na jaren werkzaamheid,
inplaats van te kunnen sparen, hunne meubelen
en kleederen moeten verpanden en verkoopen
om aan den kost te komen.

Wie komt er nu bijvoorbeeld om de gespaarde
penningen der metaalbewerkeren?

Wie anders dan de vrienden van M. Lippens,
die 1200 brave werklieden met opzet buiten
werk houden, om de dwingelandij van een rijken
liberaal recht te houden!

« De vrijheid van vereniging, waaruit de
zoo kolossale macht der vereenigden spruit, de
vrijheid der samenspanning voor de werklieden
door de liberale regeering over jaren geschon-
ken, zullen het middel zijn om de maatschappe-
lijke ongelijkheden op te heffen », zegde M. Lip-
pens verder.

Welnu, dat zeggen de socialistischen ook,
maar 't zijn juist de confraters van M. Lippens,
die zich tegen die vrijheid verzetten.

Hoevele liberale patroons zijn er reeds niet
gewees die ongenadig de werklieden son-
der brood zetten, die van het vrije vereeni-
gingsrecht dorsten gebruik maken?

Was het zelfs geen liberale firma, die aan een
onzer leden verbood kandidaat te zijn voor de
aanstaande kiezing?

Is dat vrijheid?

En wat leest men in de liberale bladen?
Zij maken er de werklieden eene grief van,
en hitsen er de burgerij tegen op, omdat zij
samenwerkende maatschappijen hebben ge-
sticht, wel het vreedzaamste middel tot verbe-
tering dat bestaat.

Ja, 't zal eene eeuwige schandvlek zijn voor de
liberale partij, dat zij de burgerij ophitst tegen
onze schoone samenwerkende vereenigingen,
die reeds zoo veel voordeel aan de werklieden
schonken.

De liberale kiesbladen pralen er mede, dat de
liberale partij de enige is die geene coöperaties
heeft gesticht — en 't waren juist de liberale
kopstukken van over eenige jaren die de eerste
coöperatie op de *Lieve* hebben tot stand ge-
bracht, maar haar door onbekwaamheid lieten
bankroet maken.

Maar thans, dat de arbeiders zoo verstandig
zijn, door eigen inspanning zulke maatschap-
pijen te doen bloeien, thans moeten zij gedwars-
boomd worden uit liefde der vrijheid en tot
meerdere glorie van den geldzak!
Ziedaar hoe die liberale heeren de vrijheid
van vereeniging voorstaan.

Ja zeker, de werkmans mag vrij zijn voor
M. Lippens, zoolang hij die vrijheid gebruikt
ten voordeele van zijne heeren meesters. Zoo-

lang hij in het politiek en economisch gareel
wil loopen waarin de heeren liberalen en kleri-
kalen hem gespannen hebben.

Ook mag hij zich vereenigen, in ziekenbonden
en verzekeringskassen, opdat hij zich zelf zou
kunnen helpen als hij door het kapitalisme afge-
beuld is, of aan een ongeluk komt, anders toch
zou hij soms de heeren kunnen lastig vallen om
onderstand. Maar hij mag zijne vrijheid niet
gebruiken tot zijn eigene ontvoogding, tot het
zich ontmaken van zijne meesters, want, waar
zouden dezen dan blijven?

Wat zou er van de Lippensen worden indien
de werklieden er in slaagden eene maatschappij
te grondvesten waar zij — de Lippensen —
kunnen gemist worden?

Dat moet belet worden.
Maar daar hebben reeds andere mannen zich
den kop te pletter tegen geloopt, dan het onbe-
duidend burgemeesterij eener provincie stad.

Napoleon III en Bismarck waren andere
kneuten, en toch hebben zij zich op de rots van
het socialisme verbrijzeld.

De cijferkunst van Celestinus

Celestinus — alias Roeland-Vaderland — gaat
maar steeds voort te liegen en te zagen over de
Gentsche Tramway's.

Reeds de verleden week dienden wij hem de
volgende terechtwijzing toe, maar als een vol-
leerde lasteraar gebaart hij van niets te weten
en vertelt maar voort altijd hetzelfde:

Ziehier wat wij hem antwoordden:

Een bezetene. — Het *Vaderland* schreeuwt
als een bezetene omdat er in de samenstelling
van onzen tableau van de uitgaven en winsten
der gentsche tramways eene fout is geslopen.

Het is maar fr. 824,616,74 dat zij gewonnen
hebben in 8 jaar.

Wil het *Vaderland* het eens narekenen, het
kan.

Dit verschil verzwakt niets aan onze argu-
mentatie. Een bestuur dat de openbare diensten
aan maatschappijen overlaat en eenige kapita-
listen schatten laat winnen op den rug van het
publiek, verstaat zijne roeping niet.

Zulke bestuurders hebben hunnen tijd gehad.
Wil het *Vaderland* dit aan zijnen baas over-
zeggen, het kan.

Het *Vaderland* beweert dat de winst der Tram-
ways in 1888 slechts fr. 45,639,20 was.

Ziehier de rekening die wij vinden in het
vlaamsch verslag over den toestand der stad
Gent 1893 voor het jaar 1888.

	ontvangsten.	Uitgaven van beheer
Fr.	256,940-25	fr. 151,924-78
Afgetr.	» 151,924-78	

Blijft fr. 105,015-47

Is dat uwe cijferkunst, slimmerik!

Om de kapitalisten uit den slag te trekken en
hunne winsten te verminderen is het blad altijd
gereed.

De werklieden vinden er niet zulken goeden
verdediger aan.

En al was het nu slechts 45,000 fr., toch is
eene dergelijke som te veel.

We zouden Celestinus eens deze cijfers willen
zien betwisten.

Kiezers met 1 stem

Hoeveel kiesbrieven moet gij zondag in het
kiesbureau ontvangen?

Antwoord: 2. Een rooskleurige en een
witte.

Hoe moet gij stemmen?

Antwoord: Gij moet stemmen onder num-
mer 3 voor uwen rooskleurigen en voor
uwen witten kiesbrief.

Kiezers met 2 stemmen

Hoeveel kiesbrieven moet gij zondag in het
kiesbureau ontvangen?

Antwoord: 4. Twee rooskleurige en twee
witte.

Hoe moet gij stemmen?

Antwoord: Gij moet stemmen onder num-
mer 3 voor uwe twee rooskleurige en voor
uwe twee witte kiesbrieven.

Kiezers met 3 stemmen

Hoeveel kiesbrieven moet gij zondag in het
kiesbureau ontvangen?

Antwoord: 6. Drie rooskleurige en drie
witte.

Hoe moet gij stemmen?

Antwoord: Gij moet stemmen onder num-
mer 3 voor uwe drie rooskleurige en voor
uwe drie witte kiesbrieven.

Kiezers met 4 stemmen

Hoeveel kiesbrieven moet gij zondag in het
kiesbureau ontvangen?

Antwoord: 8. Vier rooskleurige en vier
witte.

Hoe moet gij stemmen?

Antwoord: Gij moet stemmen onder num-
mer 3 voor uwe vier rooskleurige en voor
uwe vier witte kiesbrieven.

Dit geldt natuurlijk maar voor de kiezers van
Gent, Kortrijk enz., waar de socialistischen onder
nummer 3 stemmen. De lezers uit de overige
steden en dorpen van Vlaamsch-België zetten
het nummer dat de socialistischen op hunne ge-
meente hebben, er voor in de plaats.

EENE BEKENTENIS!

Roeland-Vaderland schrijft:

« Wilt gij de tyrannie in het bestuur, zooals zij
is ingevoerd in de meeste werkhuizen en fabrieken,
stemt dan voor de... (lacht eens goed lezers)
radico-socialisten. »

Bijgevolg bekent Celestinus hier zelf, dat er
tyrannie heerscht in de meeste werkhuizen en
fabrieken!

Een schoon complement en eene fraaie aanbe-
veling om voor de liberalen te stemmen!

Celestinus, jongen, gij zeevert en een goeden
klop onder nummer 3 zal u zondag genezen.

O! zij zijn zoo bekwaam

Wilt gij de liberalen gelooven, zij en niemand
anders, zijn bekwaam om de stad te besturen.

Zij alleen zijn zuinig en weten op de centen
te passen.

Ja, ja, men heeft het gezien aan Engelbeen, hoe
zuinig hij met het geld der stad is omgespron-
gen.

En hij gaf feesten op feesten, natuurlijk in de
liberale societeitjes, en onze eolijkaards en wis-
ten niet dat het met geld van de stad was.

Ja, d't het was om den werkmans te villen,
daar zijn ze heel kapabel voor!

De « Volksvrienden »

O, 't zijn zulke goede volksvrienden, de libe-
ralen!

Ze zien zoo gaarne den werkmans!

Men heeft het nog gezien verleden week, met
de werkstaking der letterzetters.

't Zijn juist de liberale gazetfabrieken die het
kleinste loon gaven.

En de stadsdrukker vooral.

O, 't zijn zulke volksvrienden, om de zakken
des volks te plunderen, ja, daar zijn het heele
jannen voor!

WAT ZIJ WILLEN!

Wat de liberale alleenheerschers willen, komt
duidelijk te voorschijn uit hun geschrift in hun
Roeland.

Zij willen het « oud hekken aan den ouden
stijl. »

Zij willen alle onrecht, alle ongelijkheid, alle
vernedering, alle onderwerping in de samenle-
ving behouden.

Zij zijn er tegen dat de socialistischen streven
naar: goed voedsel, voldoende kleding, gezonde
huisvesting, alzijdig onderwijs en verzekering van
den ouden dag, in ruiling van arbeid.

De rijken moeten de beste brokken blijven be-
houden, zonder dat zij eene hand tot werken
uutsteken.

De armen moeten gebrek blijven lijden, den
speelbal blijven van het kapitaal (gelijk de libe-
rale en katholieke machienbouwers er willen
mede kaatsen.)

De Celestinussen alléén mogen meester zijn
op 't stadhuis, in de Kamers, in de Banken!

De rijken moeten 4, ja 10 stemmen hebben,
om de armen eeuwig onder de voeten te kunnen
trampelen!

Ongelijkheid en uitbuiting, logen en bedrog
alleen mogen de wereld beheerschen.

Dát willen de liberalen.

Al wie streeft naar vrijheid en gelijkheid,
moet worden afgemaakt en broedeloos gesteld.

Zoo hebben het de liberalen op het stadhuis,
in hunne fabrieken, overal gedaan waar zij
meester waren en zijn.

Weg met die huichelaars!

Weg met die mannen, die 25 jaren absoluut
meester hebben geweest van het land, 40 jaren
meester in de stad — en wat hebben zij voor het
volk gedaan?

Niets! niets! niets!!!

De belangen der groot-kapitalisten bevoordee-
ligd.

De belastingen verzwwaard.

De militaire uitgaven verhoogd.

De groote mannen met duizenden opslag gege-
ven; de kleine bedienden vergeten.

Zij hebben werkelijk de ongelijkheid vergroot
en verschil tusschen arm en rijk steeds doen
toenemen.

En zij verwijten de socialistischen dat zij streven
naar politieke en maatschappelijke rechtvaardig-
heid.

Weg met die huichelaars!

Leve de socialistischen, die werkelijk het welzijn
van allen betrachten.

Stemt onder nummer 3.

MAANDAG 18 NOVEMBER

om 8 ure stipt

MEETING

in de

Zaal «Valentino», Kuiperskaai

De laatste telegrammen over den uitslag
der kiezingen zullen er medegedeeld worden.

Uitg., Drukt. Emilie Claeys, Van Eyckstraat, 6, Gen

VILLE DE GAND
Election de 31 conseillers communaux

LE 17 NOVEMBRE 1895

WITTE KIESBULLETIJN

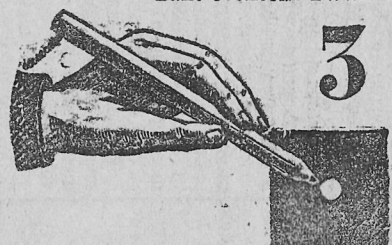
KANDIDATEN VOOR 4 JAAR

HIER STEMMEN
door het wit puntje in het zwart vierkant eveneens zwart te maken.

1

2

3

BAUDEWYN

BEERBLOCK

BOEN

CAMBIER

COPPIETERS

FOUCAERT

NEEFS

VAN BEVEREN

VERBAUWEN

DOMPERS

LIBERALEN

Onderrichtingen voor de Kiezers

Elke kiezer ontvangt twee soorten van kiesbulletijns. Indien hij eene stem bezit : 1 rooskleurige en 1 witte kiesbulletijn ; indien hij twee stemmen bezit : 2 rooskleurige en 2 witte kiesbulletijns, en zoo verder volgens zijn aantal stemmen.

De rooskleurige kiesbrief is voor de kandidaten der serie van 8 jaar. De witte kiesbrief is voor de kandidaten van 4 jaar.

Men stemt voor de Socialisten door het wit puntje zwart te maken in het zwart vierkant boven de lijst der Socialisten en Progressisten, onder n° 3.

Men stemt van 8 ure 's morgens tot 1 uur 's namiddags, wanneer men wil, daar er geene naamafroeping geschiedt.

Om te mogen stemmen moet men voorzien zijn van zijn oproepingsbrief.

Elk stemme op zijn gemak, en wie soms een kiesbrief vuil zou maken of verfrommelen, mag hem toegevouwen aan den voorzitter terug geven, die hem eenen anderen zal overhandigen.

Opgepast! Opgepast!

Men stemt voor de Socialisten en Progressisten in het zwart vierkant boven aan de lijst onder nummer 3.

De stemming is geheim en verplichtend.

De bulletijns worden toegevouwen in de bus gestoken.

Stemt allen onder nummer 3.

op de witte en ook op de rooskleurige kiesbulletijns.

VILLE DE GAND
Election de 31 conseillers communaux

LE 17 NOVEMBRE 1895

ROOSKLEURIGE KIESBULLETIJN

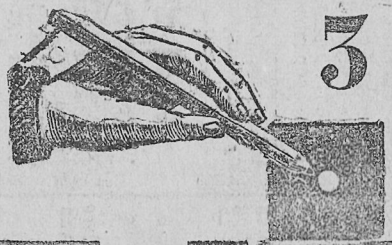
KANDIDATEN VOOR 8 JAAR

HIER STEMMEN
door het wit puntje in het zwart vierkant eveneens zwart te maken.

1

2

3

ANSEELE

BRUGGEMAN

DE BLEYE

DE BRUYNE

DE VYNCK

DUMONT

HARDYNS

HEYNDERYCKX

STAUTEMAS

DOMPERS

LIBERALEN

Onderrichtingen voor de Kiezers

Elke kiezer ontvangt twee soorten van kiesbulletijns. Indien hij eene stem bezit : 1 rooskleurige en 1 witte kiesbulletijn, indien hij twee stemmen bezit : 2 rooskleurige en 2 witte kiesbulletijns, en zoo verder volgens zijn aantal stemmen.

De rooskleurige kiesbrief is voor de kandidaten der serie van 8 jaar. De witte kiesbrief is voor de kandidaten van 4 jaar.

Men stemt voor de Socialisten door het wit puntje zwart te maken in het zwart vierkant boven de lijst der Socialisten en Progressisten, onder n° 3.

Men stemt van 8 ure 's morgens tot 1 uur 's namiddags, wanneer men wil, daar er geene naamafroeping geschiedt.

Om te mogen stemmen moet men voorzien zijn van zijn oproepingsbrief.

Elk stemme op zijn gemak, en wie soms een kiesbrief vuil zou maken of verfrommelen, mag hem toegevouwen aan den voorzitter terug geven, die hem eenen anderen zal overhandigen.

Opgepast! Opgepast!

Men stemt voor de Socialisten en Progressisten in het zwart vierkant boven aan de lijst onder nummer 3.

De stemming is geheim en verplichtend.

De bulletijns worden toegevouwen in de bus gestoken.

Stemt allen onder nummer 3.

Nog 24 uur
als België de
besluit mag
van geheel in
de beschuld
aan wie h
Aan wie a
Zij zijn he
tot verover
burgers was
grondwel he
Wie heeft
zet? Liberal
De eenen
gedaan wat
werkheden
houden.
Het was de
die in de Ka

Het ge
Reeds v
wat zij m
De over
ten bevest
Maar te
blikken ge
lenden op
overtuige
Iedere
bekenden
makers
en van
Goede ster
Van de
te veel af
Bens ge
men moe
van zijne
zijn plicht
partijgend
van ten i
te gaan,
deze ook
stemmen,
kerd.
Aan 't
dezen avo

Zaal
De laatste
der kiezingen

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI

MAI